

[Frank Jensen]

foregår i det store undervisningsministerium. Det kan være svært med de mange pressemeddelelser – det indrømmer jeg – men vi gør ihærdige forsøg på at følge med i, hvad der sker på dette felt.

Men når alle de polemiske bemærkninger er overstået i hvert fald fra min side – jeg håber, ministeren også vil leve op til det – skulle jeg sige, at ministeren en gang imellem skulle lytte efter, hvad det er, også oppositionens ordfører siger, nemlig at der var en positiv tilkendegivelse til selve substansen i dette lovforslag, hvis alt andet var lige. Men det er virkeligheden jo ikke. Derfor er det åbenbart for alle og burde også være det for ministeren, at Folketingets Uddannelsesudvalg selvfølgelig skal have lov til at inddrage det nye reguleringssystem i drøftelserne. Når det hedder lov om ændring af adgangsreguleringssystemet, er det klart, at vi også skal kende de ting, der allerede ligger på ministerens bord, og som muligvis vil blive gennemført ved ministerbemyndigelse i løbet af efteråret 1990, ja måske – det fremgår i hvert fald af Politiken af 29. januar – skal godkendes i regeringen inden sommeren. Det er klart, at Folketinget, når det skal behandle en lov om ændringer af adgangsreguleringssystemet, hvortil Folketingets partier kan stille ændringsforslag, skal kende de ting, som danner baggrund for en ændring.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Da det nu bliver bragt frem for anden gang, vil jeg sige, at ved lejlighed vil jeg gerne høre, hvad det er, hr. Frank Jensen har imod Undervisningsministeriets måde at informere offentligheden på. Man kan ikke bare sige igen og igen »ministeriets mange pressemeddelelser« uden at forklare, hvad det er, der er i vejen med ministeriets måde at orientere offentligheden på. Er det nyhedsbrevet, der var forkert? Det hviler næsten i sig selv økonomisk, man er ret glad for det, og det sparer ministeriet for en masse pressemeddelelser.

Det er et fåtal af pressemeddelelser, der udsendes uden om nyhedsbrevet, altså imellem udgivelsestidspunkterne. Hvis der er nogen pressemeddelelser, som hr. Frank Jensen synes var overflødige, vil jeg da gerne have det at vide. Jeg tror, jeg er nødt til for fremtiden at tage hr. Frank Jensen lidt mere på alle de ord, han

går og udsender, for ellers bliver han vel bare ved med kaskade efter kaskade. Jeg er rent ud sagt træt af det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Poulsgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 140:

Forslag til lov om kursus til højere forberedelseseksamen og om studieforberedende enkeltfagsundervisning for voksne m.v.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 18/1 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lone Møller (S):

Det var et vigtigt stykke uddannelsespolitik, K. B. Andersen stod fadder til i 1967, da hf-kurserne startede. Det er ikke mange gange i hvert århundrede, at en ny almen uddannelse ser dagens lys i Danmark.

Jeg tillader mig et par citater fra behandlingen af loven den 9. november 1965, Folketingstidende 1965–66, sp. 1004. Venstres ordfører, Poul Hartling, udtalte:

»Venstre er tilhænger af, at vi gør uddannelsessystemet så bøjeligt og fleksibelt som muligt, at vi undgår blindvejene, at vi fremmer det almene, at vi udsætter specialiseringen mest muligt, dog uden at det går ud over kvaliteten.«

Ved anden behandling den 2. juni 1966, Folketingstidende 1965–66, sp. 5151, udtalte hr. Helveg Petersen:

»Det er glædeligt, at der i udvalget har været enighed om, at denne uddannelse burde have